

LYŽOVÁNÍ

in.ihned.cz/sport

ale jízdu si tu lze zpestřit změřením aktuální rychlosti na krátkém sjezdařském úseku.

Vynikající požitek z jízdy si můžete dopřát na samém kraji Reiteralmu. Stačí vyjet nahoru čtyřsedačkovou lanovkou a po vystoupení odbočit vlevo. V chráněném lese je připravená dlouhá červená sjezdovka s takřka neměnným sklonem, který je na třech místech přerušena malou terénní hranou. Bývá to nejlépe upravená sjezdovka ze všech a hladký povrch jí vydrží až do odpoledne. Vysvětlení je jednoduché, nahoru se tady jezdí na dvoukotvovém vleku, takže pohodlní či unavení lyžaři se této sjezdovce raději vyhýbají.

A pak je tu ještě jeden „nedostatek“. Na rakouské zvyklosti tu je pouze jediná hospoda, a to je zatraceně málo. Reiteralm je totiž vyhlášený právě hustou koncentrací dřevěných horských hospod s velkými terasami, kde leckdo začne obědovat a pauzu protáhne přes celé odpoledne až do poslední jízdy lanovky. Například u čtyřsedačkového Seppen Jetu je možné mezi horní a dolní stanicí zvládnout pět hospodských zastávek. Co dvě stě metrů, to pípa s vynikajícím kvasnicovým pivem a chlebem obloženým domácím špekem.

Sánkařský ráj

Z Reiteralmu lze snadno přejet soustavou lanovek na sousední Hochwurzen. Reklamní letáky upozorňují, že všechny čtyři kopce v této oblasti jsou propojeny „lanovkovými houpačkami“, ale požitek z jízdy se občas při těchto přesunech vytrácí. Například další přejezd z Hochwurzenu na Planai je dlouhý a na ně-

kterých mírných úsecích by chodec byl rychlejší než lyžař.

Zatímco Reiteralm je sportovní lyžařský kopeček, Hochwurzen je královstvím atrakcí a sportovní zábavy. Z vrcholku, na který jezdí zprava sedačková lanovka a zleva kabinky, se lze spustit na lyžích nebo na saních, a to po speciálně udržované sedm kilometrů dlouhé dráze. Ve spodní třetině se navíc sánkařská dráha, jež je zbudována na povrchu letní silnice, větví na dvě části a záleží jen na sánkaři, kterou lanovkou se nechá vyvézt nahoru.

Ukázkově udržovaný snowpark je pro majitele prken připravený ve spodní části sjezdovky pod kabinkovou lanovkou. Na širokém pásu mezi lyžařskou sjezdovkou a lesem upravuje rolba každý den několik velkých terénních vln a skoků, zábradlí v různých výškách pro raily jsou samozřejmostí. Aby se snowboardisté dostali ke svému areálu, nemusí jezdit až na vrcholek Hochwurzen. Z kabinkové lanovky je možné vystoupit na prostřední mezistanici, kde také končí klasický vlek.

Alespoň jednou by ale každý měl až na vrchol vyjet a dát si v Hochwurzenhütte sklenku obsteru, tedy zdejší kořalky pálené z lesního ovoce. Výhled z oken hospody je opojný stejně jako pálenka. Pod sebou má člověk strmý sráz a před sebou výhled na tři skalní špiče Dachsteinu na protější straně údolí.

Sešup na náměstí

Planai je továrna na lyžařské výkony. Ze všech čtyř kopců jsou právě tady nejdelší červené sjezdovky v nejhustší koncentraci. Index po-

krytí hospodami je tu výrazně nižší než na Reiteralmu, takže tady se víc sportuje než lyžuje „na rakouský způsob“. Pro sportovní jízdu jsou tratě dobře napreparované a kvalitní příprava lyží v servisu je více než žádoucí. Bez ostrých hran si tu člověk nezajede.

Zatímco na sousedním Hochwurzenu se může lyžař nabudit šnappem, tady zvyšuje krevní tlak černý závěr sjezdovky číslo 3. Strmý sráz přivádí lyžaře přímo do centra Schladmingu na olympijský stadion. Náraz do kostela na náměstí se zdá neodvratitelný, ale to si pouze perspektiva pohrává s lidským zrakem. Právě tady se každoročně pořádají noční slalomové závody, které si diváckou atmosférou nezaadí s fotbalovým zápasem.

Poslední ze čtveřice vrcholů, Hauser Kaibling, je oázou klidu. Převažují tu pohodlné modré sjezdovky, a tak sem míří převážně rodiny s dětmi. Pro svižnější sportovní jízdu je potřeba se vydat na závěrečné sjezdy do údolí, kam míří dvě dlouhé sjezdovky, červená a černá. Anebo se pomocí lanovkové houpačky nechat převézt na Planai. ■

VÁCLAV POUSTKA

Jak se tam dostat

Cesta z Prahy do Schladmingu měří necelých 450 kilometrů a s běžnými přestávkami na tankování benzínu a rychlou kávu stačí na její ujetí přibližně šest a půl hodiny. Trasa na České Budějovice a Linec je jasná, za Lincem je možné si vybrat ze dvou variant. Buď pokračovat po dálnici A1 na Salcburk, dále po A10 a do Schladmingu přijet od Radstadtu, nebo za Lincem odbočit na dálnici A9 a do údolí řeky Enns vjet u města Liezen. Na této trase je ale potřeba počítat s poplatkem 4,50 eura za průjezd jedním z nově postavených tunelů.

Co ochutnat

U horní stanice čtyřsedačkové lanovky na Reiteralmu je restaurace Gasselhöhe Hütte, vyhlášená grilovanými žebírky. Pikantně okoušená porce zabírá celý talíř a na grilu je zvolna připravovaná už od rána. Není to žádná fastfoodová rychlovka, ale poctivá pochoutka. S výpravou na žebírka se nevyplatí otálet. Je o ně takový zájem, že třeba už půl hodiny po poledni obsluha ohlásí, že vše je pro dnešní den snědno.

FOTO: PLANAI & HOCHWURZEN